

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. O.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie II Ka 17/24, Sąd Okręgowy w Łomży zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 9 listopada 2023 r., sygn. akt II K 13/23, skazując J. O. m.in. na karę 4 lat pozbawienia wolności za popełnienie czynów z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w brzmieniu ustawy Kodeks karny przed zmianą obowiązującą od dnia 1.10.2023 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca, który zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego zarzucił rażące naruszenia prawa mające istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 7 w zw. z art. 391 § 1 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 2 i 5 w zw. z art. 169 § 2 w zw. z art. 6 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 433 § 1 i 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k. i art. 433 § 1 i 2 k.p.k., czy z ostrożności procesowej art. 438 pkt 4 w zw. z art. 31 § 2 k.k. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego

wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, a przy uznaniu przez Sąd Najwyższy oczywistej niesłuszności skazania – o uniewinnienie J. O. Jednocześnie skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Odpowiadając pisemnie na kasację, prokurator wniósł m.in. o niewstrzymywanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, na co Sąd Najwyższy zwracał niejednokrotnie uwagę, ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Przyczyną, dla której możliwe jest jej zastosowanie są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, czy z dnia 20 października 2022 r., II KK 473/22). Tego rodzaju skutki mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza wniesionej kasacji świadczy o jej zasadności, a tym samym o konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji, w której skazany odbywałby karę, chociaż z racji na charakter uchybień, którymi jest dotknięty zaskarżony wyrok, nie powinien tego czynić, skoro wyrok ten w związku z wniesioną kasacją nie może się ostać.

Dokonując wstępnej kontroli kasacji obrońcy skazanego J. O., Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych, za oczywiście zasadne. Przeprowadzona jednak na tym etapie analiza nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, które musi być

poprzedzone pogłębionymi rozważaniami i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]